

Marta Delmont: «La meva aventura va començar quan vaig gravar el primer disc amb Joana Serrat»

La cantant actuarà aquest cap de setmana al Let's Festival de l'Hospitalet i a la sala Rocksound de Barcelona

Marta Delmont | Júlia Gaitano

Després del seu debut i d'haver experimentat els primers alts i baixos de la seva carrera, **Marta Delmont** presenta una sonoritat més pròpia. *Landlords* (Great Canyon Records, 2018) és un conjunt de deu cançons que transporten a paisatges sonors evocadors i elegants, i que també s'escapen d'aquella sonoritat americana més aviat pura amb la qual es va donar a conèixer ara fa dos anys.

Landlords ha sortit dos anys després de *Silver Blaze* (Great Canyon Records, 2016), el moment en què, segons ens explicava la cantant al número de desembre de la revista *Enderrock*, comença la seva aventura musical de la mà de **Joana Serrat**. La cantautora vigatana va produir el disc de debut i el va convertir en la primera referència del seu projecte discogràfic Great Canyon Records. A més, **Delmont** també ha estat guitarrista de la banda de **Joana Serrat**, **The Great Canyoners**, durant dos anys, una experiència que la cantautora considera molt diferent de cantar en solitari: "Evidentment, el que m'omple més és el meu projecte però també m'agrada tocar el meu instrument, tocar la guitarra sense estar pendent de ser la protagonista o haver de defensar les meves pròpies cançons..."

Marta Delmont. Foto: Júlia Gaitano

En el seu primer treball, **Delmont** va partir de la sonoritat *americana* que representen les seves bandes de referència: "Realment era la música que havia escoltat des de petita, és el llenguatge que he tingut més assumit. Sempre he tingut interès per la música dels seixanta i setanta, com **Bob Dylan** o **Neil Young**". Tanmateix, amb *Landlords*, la cantautora ha aconseguit una sonoritat més personal a la qual ha contribuït el productor Bernie Sànchez: "Com a productor és increïble i m'ha ajudat a canviar la mentalitat. Sempre havia pensat en la part estètica de l'americana, el country o el folk... I ara m'he centrat a fer cançons que tinguin un valor intrínsec, que siguin interessants en si mateixes, i no necessàriament un exercici d'estil".

A aquesta nova sonoritat s'hi sumen unes lletres més íntimes i sinceres que marquen l'evolució i la maduresa de la cantant: "Ara no faig lletres per omplir perquè no sé què dir. Els temes tenen més essència i més gràcia, em representen molt més". Un disc més eclèctic, segons **Delmont**, en què "algunes cançons mantenen la reminiscència més folk i country, n'hi ha d'altres plenes de sintetitzadors que fugen del so més habitual... i n'hi ha una que, de fet és una autèntica bogeria: 'No Prescription' manté un sol acord durant tot el tema, mentre van apareixent altres detalls sonors. És la cançó que crec que s'allunya més de la idea general del disc, però n'estic orgullós. De fet, a l'hora de compondre m'agradaria tirar cada cop més cap a aquesta direcció més experimental".

Dissabte, la cantant actuarà al Let's Festival junt a **Xoel López** i diumenge, serà a la sala Rocksound amb **The Flying Burrito Bros**. Acompanyada de cinc músics a l'escenari, els directes seran fidels al disc, "sempre amb un marge d'improvisació, però respectant molt els arranjaments que vam cuidar tant durant la producció".

Marta Delmont. Foto: Irene Zhang